

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/120/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200766
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4018200766.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: P. P. Š., bytom Q. D. XXX, zastúpený JUDr. Michalom Magdolenom, advokátom, so sídlom Nitra, Farská 50, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa - ústredie v Bratislave, Bratislava, Ul. 29. augusta 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 55792-3/2018-BA zo dňa 11. októbra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/94/2018-95 zo dňa 15. júla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/94/2018-95 zo dňa 15. júla 2019, z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 23Sa/94/2018-95 zo dňa 15. júla 2019, podľa ust. § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 55792-3/2018-BA zo dňa 11. októbra 2018, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 12739-3/2018-NR zo dňa 9. mája 2018, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na obnovu konania zo dňa 17. júla 2017. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanej napriek úspechu v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

2. Z predloženého administratívneho spisu žalovanej krajský súd zistil, že žalobca odhláškou k

30.09.2013 prestal vykonávať podnikateľskú činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba (ďalej len SZČO), kedy požiadal zrušenie živnosti a odvolal aj doklad o pridelení IČO a zároveň rozhodnutím Nitrianskeho samosprávneho kraja NI: CS 4634/13 mu bolo ku dňu 30.09.2013 zrušené rozhodnutie o povolení poskytovať zdravotnícku starostlivosť v neštátnom zdravotníckom zariadení v odbore stomatológia a dňa 25.06.2013 došlo k vzniku obchodnej spoločnosti Dr. Šrank s.r.o., kde žalobca sa od 01.10.2013 zamestnal ako zubný lekár na základe pracovnej zmluvy zo dňa 02.09.2013, ktorou mu vznikol pracovný pomer na dobu neurčitú. Zamestnávateľ za neho uhrádzal odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne. Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. 9937-13/2017-NR zo dňa 25.04.2017 rozhodol, že žalobcovi ako SZČO vzniklo od 01.07.2014 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie. Voči tomuto rozhodnutiu účastník konania odvolanie nepodal a predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.06.2017. Dňa 17.07.2017 podal žalobca žiadosť o obnovu konania, v ktorej namietal svoje postavenie, že nebol SZČO, pretože bol zamestnaný od 01.09.2013 ako zubný lekár spoločnosti Dr. Šrank s.r.o., ktorá za neho odvádzala poistné a odvody do zdravotnej poisťovne. Dňa 09.05.2018 vydala Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra rozhodnutie č. 12739-3/2018-NR, ktorým návrh účastníka konania na povolenie obnovy ukončeného právoplatným rozhodnutím zo dňa 25.04.2017 zamietla. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal odvolanie proti rozhodnutiu, v ktorom namietal skutočnosti, ktoré uvádzal aj v žiadosti o obnovu konania. Považoval postup správneho orgánu za nezákonný, diskriminačný. Žalovaný správny orgán ako odvolací orgán rozhodnutím č. 55792-3/2018-BA zo dňa 11.10.2018 v plnom rozsahu napadnuté rozhodnutie potvrdil a návrh na obnovu konania žalobcu zamietol.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 221 ods. 1, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej časti prvej a tretej hlavy Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o zákonnosti rozhodnutia žalovanej.

4. Krajský súd považoval za potrebné v prejednávanej veci posúdiť, či žalobca svojou žiadosťou o obnovu konania poukazuje na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré síce existovali v čase pôvodného konania, ale nemohli sa uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

5. Krajský súd poukazom na to, že v danom prípade o vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu rozhodla Sociálna poisťovňa pobočka Nitra rozhodnutím č. 9937-13/2017-NR dňa 25.04.2017 z dôvodu, že žalobca nepodal registračný list - prihlášku na sociálne poistenie so vznikom poistenia 01.07.2014 aj napriek tomu, že spĺňal právnu definíciu SZČO podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z.z., ktorá sa aplikuje od 01.07.2014, konštatoval, že v čase, keď došlo k posudzovaniu povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako SZČO, bol žalobca oprávnený na výkon činnosti uvedenej v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, t. j. bol oprávnený dosahovať príjmy z podnikania, vzhľadom na to, že bol držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe č. 4086/2010 vydané Slovenskou komorou zubných lekárov s výkonom činnosti od 10.05.2010. Žalobca voči tomuto rozhodnutiu odvolanie v zákonom stanovenej lehote nepodal, takže rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.06.2017. Podaným návrhom na obnovu konania žalobca žiadal zrušiť predmetné rozhodnutie a vo svojej žiadosti poukazoval na to, že v r. 2017 už nebol SZČO, bol zamestnaný ako lekár u zamestnávateľa Dr. Šrank s.r.o., ktorý za neho platil všetky odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne. V uvedenom návrhu žalobca vytýkal žalovanej, že si nemôže svojvoľne upravovať podmienky vzniku a zániku poistenia v prípade, ak živnostenské oprávnenie bolo zrušené. Krajský súd konštatoval, že žalobca v žiadosti na obnovu konania uvádzal skutočnosti a pochybenia žalovaného, na ktoré mal v správnosti poukázať v riadnom opravnom prostriedku voči rozhodnutiu o vzniku poistného.

6. Krajský súd upriamil pozornosť na to, že podstatou obnovy konania nie je preskúmanie pôvodného rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté obnovou konania, na základe opätovného posudzovania skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých, tak ako to uvádza žalobca v návrhu na obnovu konania. Konštatoval, že správny orgán, ktorý má povoliť obnovu konania, musí posúdiť, či podaným návrhom na obnovu konania bol splnený niektorý z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 221 ods. 1

písm. a/ až d/ zákona č. 461/2003 Z.z. Krajský súd uviedol, že správny orgán v rámci konania o návrhu na obnovu konania je povinný sa zaoberať so skutočnosťami uvedenými v návrhu, t. j. vyhodnotiť, či na základe tvrdení uvádzaných žalobcom je daný dôvod na povolenie obnovy konania. Podľa názoru krajského súdu správny orgán sa dôsledne zaoberal námietkami žalobcu uvádzanými v návrhu a svoj záver aj náležite zdôvodnil. Žalobca k návrhu na obnovu konania nepredložil taký dôkaz, ktorý by preukázal nepravdivosť dôkazov, na základe ktorých prvostupňový správny orgán žalovanej rozhodol o vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako SZČO od 01.07.2014, preto nie je daný dôvod na povolenie obnovy konania. V konaní o obnove konania žalovaný správny orgán nebol oprávnený opätovne posudzovať otázku vzniku, resp. zániku sociálneho poistenia žalobcu, a preto nebola žalovaná ani povinná v napadnutom rozhodnutí sa vysporiadať s otázkami vzniku sociálneho zabezpečenia žalobcu.

7. Krajský súd tiež konštatoval, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok slúži na opravu skutkových omylov už právoplatného rozhodnutia, z ktorých sa pri vydaní rozhodnutia, voči ktorému smeruje obnova konania, vychádzalo, a to len v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok uvedených v § 221 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. Skutočnosti, ktoré uvádza žalobca v návrhu na obnovu konania, ako i v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, ako i v žalobe, nezakladajú dôvod na povolenie obnovy konania. Podľa názoru krajského súdu postup žalovanej, ako aj prvostupňového správneho orgánu bol správny, keď návrh žalobcu na obnovu konania zamietla. Žalovaná sa vo svojom rozhodnutí vysporiadala so všetkými právnymi dôležitými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie riadne odôvodnila. Žalobca nevyužil možnosť, ktorú mu ukladá zákon, a to podať opravný prostriedok voči rozhodnutiu č. 9937-13/2017-NR zo dňa 25.04.2017, voči ktorému smeruje návrh na obnovu konania, a tie námietky, ktoré uvádza v návrhu na obnovu konania, mal použiť ako dôvody odvolania voči tomuto rozhodnutiu.

8. Správny súd sa s ďalšími námietkami, ktorými žalobca v žalobe namietal nezákonnosť už právoplatného rozhodnutia, nezaoberal z dôvodu, že tieto námietky sú právne irelevantné v konaní o návrhu na obnovu konania. Krajský súd opätovne upriamiť pozornosť na to, že správny orgán zo zákona musí skúmať, či sú splnené podmienky na obnovu konania podľa § 221 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona č. 461/2003 Z.z., konštatoval, že podmienky na obnovu konania návrh žalobcu nespĺňal.

9. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol (§ 190 S.s.p.).

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

10. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

11. Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.), a že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

12. V úvode kasačnej sťažnosti žalobca zhrnul obsah právnej argumentácie pred krajským súdom. Poukázal na to, že dôvodom podania návrhu na obnovu konania bola nesprávnosť posúdenia vzniku a zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia a skutočnosť, že žalobca v pôvodnom konaní, v čase plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku nevedel o tom, že mu budú duplicitne vyrubené odvody na poistné.

13. Vo vzťahu k argumentácii krajského súdu, že žalobca nevyužil zákonom danú možnosť podať

opravný prostriedok proti rozhodnutiu č. 9937-13/2017-NR zo dňa 25.4.2017, voči ktorému smeruje návrh na obnovu konania a námietky, ktoré žalobca uviedol, krajský súd neprijal s tým, že ich mal použiť ako dôvody odvolania proti tomuto rozhodnutiu, žalobca trval na argumentácii uvedenej v žalobe, že v predmetných napadnutých rozhodnutiach bolo rozhodnuté výhradne o vzniku a zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia, a to za existencie povinného nemocenského a dôchodkového poistenia žalobcu ako zamestnanca. Navyše až rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie č. 5057-3/2017-BA zo dňa 21.12.2017 bolo právoplatne rozhodnuté o vyrubení duplicitného poistného nemocenského a dôchodkového poistenia v konkrétnej výške. Žalobca zdôraznil, že uvedené ako argument ani nemohol uplatniť vo svojej obrane pri využití opravných prostriedkov v čase vydania rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 9937-13/2017-NR zo dňa 25.4.2017 a č. 9937-14/2017-NR zo dňa 25.4.2017.

14. Žalobca vytýkal krajskému súdu, že sa nezaoberal všetkými námietkami, ktorými v žalobe namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej, z dôvodov, že ich krajský súd považoval za irelevantné. Žalobca trval na tom, že ide o zásadné otázky pre kladné rozhodnutie o žalobe. Namietal, že uvedeným postupom správneho súdu došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, v rámci ktorého bola žalobcovi odňatá možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam dôležitým pre výsledok rozhodnutia a zároveň bolo porušené právo žalobcu, aby súd riadne preskúmal žalobné námietky a dôkazy.

15. Žalobca vzhľadom na skutočnosť, že správny súd sa opomenul vyjadriť k podstatnej námietke o nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, opätovne poukázal na prelomové rozhodnutie Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vs/1/2019, z ktorého vyplýva, že argumentácia žalovanej o tom, že zubný lekár s platnou licenciou, bez ohľadu na to, či ju aktívne využíva, s akýmkoľvek príjmom, je považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu, robí rozhodnutie vydané na tomto podklade nezákonným. Žalobca uviedol, že okrem iného predložil i doklad o úhrade poistného žalobcu ako zamestnanca za obdobie 10/2013 - 12/2015, kde len za obdobie od 1.10.2013 do 30.11.2013 a za obdobie od 1.7.2014 do 30.6.2015 žalobca uhradil na poistnom sumu 1.766,73 Eur, pričom za identické obdobie mu bola opätovne určená odvodová povinnosť vo výške 8.079,76 Eur.

16. Žalobca vyslovil názor, že pokiaľ mu bola za výkon praxe zubného lekára v rozhodnom období vyrubená odvodová povinnosť ako zamestnancovi a súčasne za to isté obdobie a dokonca za tú istú činnosť aj ako SZČO, odvodové zaťaženie žalobcu je duplicitné a v dôsledku toho nezákonné. Uviedol, že zákon síce nevylučuje súbeh povinného nemocenského a dôchodkového poistenia za osobu v postavení zamestnanca a za osobu SZČO, avšak v prípade žalobcu postihuje totožný príjem za totožnú činnosť duplicitne.

17. Záverom žalobca uviedol, že na základe argumentov uvedených v kasačnej sťažnosti je zrejmé, že napadnutý rozsudok okrem toho, že je založený na nesprávnom a nedostatočnom právnom posúdení veci, ktoré je v rozpore so skutočnosťami prezentovanými žalobcom v žalobe, bol prijatý spôsobom, ktorý nie je akceptovateľný, nakoľko vydanie rozhodnutia bez náležitého odôvodnenia je porušením práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca trval na tom, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými jeho námietkami a argumentami, ktoré mohli značne ovplyvniť jeho rozhodnutie a taktiež napadnutý rozsudok je porušením ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantovaných základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu, najmä princípu materiálnej spravodlivosti a materiálnej ochrany zákonitosti vrátane princípov riadneho a spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, keďže rozhodnutie krajského súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobcu

18. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila písomným podaním doručeným správneému súdu dňa 30.9.2019. V celom rozsahu sa stotožnila s názorom krajského súdu. Navrhla, aby kasačný

súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

19. Žalovaná vyslovila názor, že žalobca neuviedol také námietky k správnosti preskúvaného rozhodnutia, ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, číslo 55792-3/2018-BA zo dňa 11. októbra 2018. Žalovaná uviedla, že v napadnutom rozhodnutí, ako aj v písomnom vyjadrení zo dňa 14. februára 2019, ktoré podala v predmetnej veci Krajskému súdu v Nitre, podrobne objasnila dôvody, pre ktoré bol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania zamietnutý. Poukázala na to, že ku každej námietke žalobcu obsiahnutej v správnej žalobe zaujala stanovisko, ktorého sa naďalej pridržiava.

20. Vo vzťahu k žalobcovým kasačným námietkam uviedla, že tieto sú v jadre totožné so žalobnými. Trvala na tom, že podstatou obnovy konania nie je preskúvanie pôvodného rozhodnutia, ktoré žalobca napadol obnovou konania, na základe opätovného posudzovania skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých, ale posúdenie, či boli splnené podmienky obnovy konania taxatívne ustanovené v § 221 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

21. Žalovaná tiež poukázala na to, že predmetom súdneho konania vedeného na krajskom súde nebolo preskúvanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 9937-13/2017-NR, zo dňa 25. apríla 2017 vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako SZČO od 1. júla 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania, dňa 5. júna 2017. Uviedla, že napriek tomu dôvody, ktoré žalobca považoval za relevantné na povolenie obnovy konania a ktoré uvádza v správnej žalobe a kasačnej sťažnosti, smerujú de facto voči rozhodnutiu vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia od 1. júla 2014, pričom žalobca mal právo tieto uplatniť v rámci odvolacieho konania voči prvostupňovému rozhodnutiu v predmetnej veci. Žalobca odvolanie voči rozhodnutiu pobočky Sociálnej poisťovne vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia od 1. júla 2014 nepodal.

22. Ďalej žalovaná uviedla, že predmetom tohto súdneho konania bolo preskúvanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra, č. 12793-3/2018-NR zo dňa 9. mája 2018 o obnove konania. V konaní o obnove konania žalovaná nepovolila obnovu konania z dôvodov nesplnenia podmienok obnovy konania ustanovených v § 221 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. Sociálna poisťovňa nebola na základe návrhu na obnovu konania oprávnená opätovne skúmať otázku vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu od 1. júla 2014, ale posúdiť, či dôvody, ktoré žalobca uviedol v návrhu na obnovu konania sú také dôvody, ktoré oprávňujú Sociálnu poisťovňu obnovu konania povoliť.

23. Podľa názoru žalovanej žalobca v návrhu na obnovu konania neuviedol a nepredložil dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení. Taktiež rozhodnutie vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu od 1. júla 2014 nezáviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej je oprávnený rozhodovať iný orgán ako Sociálna poisťovňa, alebo súd, čím neboli splnené podmienky na obnovu konania ani podľa písm. b) citovaného ustanovenia zákona o sociálnom poistení. Napokon žalobca mal možnosť uplatniť si všetky svoje procesné práva vyplývajúce zo zákona o sociálnom poistení, a to, že žalobca nepodal opravný prostriedok voči uvedenému rozhodnutiu, nebola spôsobená nesprávnym postupom organizačnej zložky žalovanej, a preto nie je daný dôvod ani podľa písm. c) citovaného zákona. Podľa názoru žalovanej dôvody, pre ktoré žalobca nepodal proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 9937-13/2017-NR zo dňa 25. apríla 2017 vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu od 1. júla 2014 odvolanie, sú právne irelevantné vo vzťahu k výroku napadnutého rozhodnutia o obnove konania. Záverom žalovaná trvala na tom, že žalobca k návrhu na obnovu konania nepredložil taký dôkaz, ktorý by preukázal nepravdivosť dôkazov, na základe ktorých pobočka žalovanej rozhodla vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu od 1. júla 2014, a teda nebol naplnený ani dôvod podľa ust. § 221 ods. 1 písm. d) zák. č. 461/2003 Z.z.

24. Odvolávanie sa žalobcu na rozhodnutie Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VS/1/2019 považovala žalovaná za právne irelevantné vo vzťahu k výroku rozhodnutia. Taktiež námietky žalobcu smerujúce proti vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu od 1. júla 2014 žalovaná považovala za právne irelevantné vzhľadom na to, že predmetom prieskumu bolo rozhodnutie o obnove konania. V danej súvislosti na podporu svojho tvrdenia žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Sžsk/5/2017, v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že správny súd je v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy viazaný predmetom správneho rozhodnutia.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 2 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

26. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bol rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/94/2018-95 zo dňa 15. júla 2019, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej.

27. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej č. 55792-3/2018-BA zo dňa 11. októbra 2018, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 12739-3/2018-NR zo dňa 9. mája 2018, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na obnovu konania zo dňa 17. júla 2017.

28. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

29. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či

konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

30. Kasačný súd mal v danej veci preukázané, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, keď napadnutým rozsudkom žalobu ako nedôvodnú zamietol, postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku. Najvyšší súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí žalovanej vydaných v oboch stupňoch správneho konania a konaní im predchádzajúcich pri aplikácii zákonnej úpravy uvedeného právneho predpisu postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd o nedôvodnosti žaloby. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

31. Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

32. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

33. V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98“. (I. ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

34. Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

35. Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

36. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

37. Jednou zo záruk právnej stability vzťahov založených správnym rozhodnutím je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia. Zákon tu má na zreteli nielen takzvanú formálnu právoplatnosť, ale aj materiálnu právoplatnosť. Výnimku tvoria prípady označované ako mimoriadne prostriedky, medzi ktoré patrí aj obnova konania, ktorými sa dosahuje náprava právoplatných správnych rozhodnutí. Dôvodom pre takýto postup je existencia závažných skutočností, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Na to, aby bolo možné vyhovieť návrhu na obnovu konania, sa vyžaduje existencia aspoň jedného z taxatívne stanovených dôvodov na obnovu konania. Zákon o sociálnom poistení upravuje obnovu konania v ust. § 221 a nasl. zákona.

38. Podľa ust. § 221 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. nedávkové konanie pred organizačnou zložkou Sociálnej poisťovne ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodla inak,
- c) nesprávnym postupom organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa účastníkovi nedávkového konania odňala možnosť zúčastniť sa na tomto konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní,
- d) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

39. Podstatou obnovy konania nie je preskúvanie pôvodného rozhodnutia vo veci na základe opätovného posudzovania skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých, ale posúdenie, či bol splnený niektorý z dôvodov, uvedený v § 221 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o sociálnom poistení.

40. Z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej vo veci povolenia obnovy konania kasačný súd, rovnako ako správny súd, mal preukázané, že žalovaná nezistila žiadny z taxatívne uvedených zákonných dôvodov na povolenie obnovy konania, nakoľko v konaní nevyšli najavo nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, resp. také dôkazy, ktoré sa nemohli v pôvodnom nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania. Taktiež právoplatné rozhodnutie nezáviselo od posúdenia predbežnej otázky a ani sa neopieralo o nepravdivý dôkaz a ani nebola účastníkovi odňatá možnosť zúčastniť sa na konaní.

41. Kasačný súd ďalej zistil, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia o nepovolení obnovy konania v spojení s prvostupňovým rozhodnutím dospel k zhodnému názoru ako

žalovaná o absencii dôvodov vedúcich k povoleniu obnovy konania, z dôvodov v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu uvedených. Žalobca však i naďalej zotrval na názore, že dôvod na obnovu konania trvá, tvrdiac, že v pôvodnom konaní, v čase plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku nemal vedomosť o tom, že mu budú duplicitne vyrubené odvody na poistné, nakoľko v napadnutých rozhodnutiach bolo rozhodnuté výhradne o vzniku a zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia, a to za existencie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako zamestnanca. Žalobca vytýkal krajskému súdu, že sa nezaoberal všetkými jeho námietkami, keďže ich krajský súd považoval za irelevantné, hoci tieto mohli mať zásadný význam pre kladné rozhodnutie o žalobe.

42. Zo skutkových zistení v danej veci, vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovanej, kasačný súd mal preukázané, že príslušná pobočka žalovanej vydala rozhodnutie č. 9937-13/17-NR zo dňa 25.4.2017 vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 4.5.2017. Žalobca nepodal proti uvedenému rozhodnutiu v zákonnej lehote opravný prostriedok a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.6.2017.

43. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že príslušná pobočka žalovanej ďalej vydala rozhodnutie č. 9937-14/17-NR zo dňa 25.4.2017 vo veci zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu. Taktiež vydala rozhodnutie č. 9937-14/17-NR zo dňa 2.5.2017 vo veci ne/zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia dňa 30.9.2013, ale dňa 22.11.2013. Následne bolo príslušnou pobočkou žalovanej vydané rozhodnutie č. 700-1111746117-GC04/17 zo dňa 11.7.2017 vo veci predpísania dlžného poistného žalobcovi za obdobie október, november 2013 a júl 2014 až jún 2015, ktoré bolo rozhodnutím žalovanej č. 50574-3/17-BA zo dňa 21.12.2017 potvrdené.

44. Zo skutkových okolností ďalej pre kasačný súd vyplynulo, že žalobca podal dňa 17.7.2017 návrh na obnovu konania vo veci vzniku a zániku povinného poistenia. Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra svojím rozhodnutím č. 7159-9/2017-NR zo dňa 16.8.2017 prerušila konanie vo veci obnovy konania voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 9937-13/17-NR zo dňa 25.4.2017 a č. 9937-14/17-NR zo dňa 25. apríla 2017. Žalobca sa návrhom doručeným Sociálnej poisťovni, pobočka Nitra dňa 24.4.2018 domáhal pokračovania v konaní. Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra vydala rozhodnutie č. 12739-3/2018-NR zo dňa 9.5.2018, ktorým návrh na obnovu konania zo dňa 17.7.2017 zamietla. Žalovaná rozhodnutím č. 55792-3/2018-BA zo dňa 11.10.2018 vo veci návrhu účastníka konania na povolenie obnovy konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra č. 9937-13/2017, zo dňa 25. apríla 2017, odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra. Uvedené rozhodnutia žalovanej sú predmetom súdneho prieskumu v danej veci.

45. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci konštatuje, že status žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby (SZČO) bol právoplatne upravený rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra č. 9937-13/17-NR zo dňa 25.4.2017 vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu a rozhodnutím č. 9937-14/17-NR zo dňa 25.4.2017 vo veci zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie opravného prostriedku dňa 5.6.2017. Z uvedeného vyplýva, že právne postavenie žalobcu, ako samostatne zárobkovo činnnej osoby, na účely sociálneho poistenia, bolo vecou samostatného správneho konania. Pre ozrejmenie kasačný súd upriamuje pozornosť na to, že pri posudzovaní vzniku, resp. trvaní povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO v zmysle ust. § 21 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 1.1.2014 je rozhodujúce, že fyzická osoba, ktorá spĺňa právnu definíciu SZČO na účely sociálneho poistenia dosiahla v rozhodujúcom roku príjem podľa § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov (ďalej len zák. č. 595/2003 Z.z.) (vznik, trvanie, resp. zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO sa posudzuje vždy k 1. júlu kalendárneho roka, resp. k 1. októbru kalendárneho roka, ak bola SZČO predĺžená lehota na podanie daňového priznania, pričom sa vychádza z príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti alebo z výnosu

súvisiaceho s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, ktorý SZČO dosiahla za predchádzajúci kalendárny rok bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie).

46. Kasačný súd sa stotožňuje s konštatáciou krajského súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, že podstatou obnovy konania v danej veci nie je preskúmanie pôvodného rozhodnutia vo veci vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia na základe opätovného posudzovania skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých, ale posúdenie, či bol naplnený niektorý z dôvodov uvedených v ust. § 221 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, na základe ktorého by bola Sociálna poisťovňa oprávnená obnovu konania povoliť.

47. Kasačný súd zhodne ako správny súd v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 221 zákona o sociálnom poistení sa zameril na posúdenie, či boli v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej, vydaných v oboch stupňoch správneho konania, o zamietnutí návrhu žalobcu na obnovu konania na základe jeho argumentácie, splnené podmienky pre povolenie obnovy konania zákonom predpokladané v právnej úprave ust. § 221 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Po preskúmaní danej veci kasačný súd dospel k zhodnému záveru ako správny súd, že dôvody, ktoré žalobca počas celého konania uvádzal a ktoré mali odôvodňovať povolenie obnovy konania, nemožno považovať za dôvodné. Kasačný súd k uvedenému konštatuje. Skutkové zistenia v preskúmvanej veci potvrdzujú, že dôvodom podania návrhu na obnovu konania bola nesprávnosť posúdenia vzniku a zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia a skutočnosť, že žalobca v pôvodnom konaní, v čase plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku nevedel o tom, že mu budú duplicitne vyrubené odvody na poistné. Žalobca však mal možnosť svoj nesúhlas s právnym posúdením Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra namietat v riadnom opravnom prostriedku, túto však nevyužil. Neobstojí jeho argumentácia, že až rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie č. 5057-3/2017-BA zo dňa 21.12.2017 bolo právoplatne rozhodnuté o vyrubení duplicitného poistného nemocenského a dôchodkového poistenia v konkrétnej výške, a preto tento argument ani nemohol uplatniť vo svojej obrane pri využití opravných prostriedkov v čase vydania rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra č. 9937-13/2017-NR zo dňa 25.4.2017 a č. 9937-14/2017-NR zo dňa 25.4.2017. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra o predpísaní dlžného poistného žalobcovi bolo rozhodnutím žalovanej č. 50574-3/17-BA potvrdené. Predmetné rozhodnutie bolo vydané až po tom, ako bol právoplatne upravený status žalobcu ako SZČO. Vyrubenie duplicitného poistného, ako to uvádza žalobca, nie je argument, ktorý by spochybnil vecnú správnosť rozhodnutia, v ktorom sa žalobca domáhal obnovy konania. Predpísanie dlžného poistného žalobcovi rozhodnutím žalovanej a jeho vecná správnosť nie je skutočnosť, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci vzniku, resp. zániku povinného poistenia. Ako už bolo vyššie uvedené pri posudzovaní vzniku povinného poistenia sú rozhodujúce, či ma účastník status SZČO na účely sociálneho poistenia a či dosiahol v rozhodujúcom roku príjem podľa § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov (ďalej len zák. č. 595/2003 Z.z.). Pracovný pomer žalobcu nie je prekážkou toho, aby mohol byť považovaný aj za SZČO, pokiaľ zákonné podmienky spĺňa. Vydanie rozhodnutia žalovanej o vyrubení dlžného poistného nie je možné považovať za takú novú skutočnosť alebo dôkaz, ktoré vyšli neskôr najavo a ktoré mohli mať podstatný vplyv na pôvodné rozhodnutie a nemohli sa v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania (§ 221 ods. 1, písm. a/ zákona o sociálnom poistení). V ďalšom sa kasačný súd stotožňuje s argumentáciou krajského súdu uvedenou v bode 33 odôvodnenia jeho rozhodnutia, na ktorú súčasne poukazuje.

48. Kasačný súd za nedôvodnú považoval aj ďalšiu námietku žalobcu, ktorou v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd sa nezaoberal všetkými jeho námietkami, najmä sa opomenul vyjadriť k podstatnej námietke o nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, hoci mohli mať zásadný význam pre kladné rozhodnutie o žalobe, ktorým postupom došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR aj Ústavného súdu SR (pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015 sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, prípadne sp. zn. IV. ÚS 112/05, alebo sp. zn. I. ÚS 117/05), z ktorej vyplýva, že „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie,

ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces.“

49. Kasačný súd k uvedenému ďalej konštatuje. Krajský súd v bode 34 odôvodnenia rozhodnutia, napadnutého kasačnou sťažnosťou, uvádza dôvody, pre ktoré sa námietkami žalobcu týkajúcimi sa právoplatného rozhodnutia nezaoberal, ale správne zameral svoju pozornosť preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia žalovanej vo vzťahu splnenia zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Svoje skutkové a právne závery aj náležite zdôvodnil v odôvodnení rozhodnutia. Skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu nie je odôvodnené podľa predstáv žalobcu, nemožno považovať za porušenie jeho práva, ak je založené na správnych logických a odborných úsudkoch a argumentoch a je vydané v súlade so zákonom, čo v prejednávanej veci splnené bolo. Poukazovanie žalobcom na rozhodnutie Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VS/1/2019 je vo vzťahu k prejednávanej veci právne irelevantné, keďže rozhodnutie, ktorým bol upravený status žalobcu ako SZČO pre účely sociálneho poistenia je právoplatné a žalobca neuviedol také skutočnosti, ktoré by obnovu konania odôvodňovali.

50. Vychádzajúc zo skutkových okolností preskúmvanej veci, poukazom na právne závery uvedené vyššie, najvyšší súd v danej veci považoval za nedôvodné námietky žalobcu, ktorými v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom podľa § 440 písm. g/ SSP, a že krajský súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil ako účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.), keďže tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu a jeho súladnosť so zákonom. Z uvedených dôvodov kasačný súd nevyhovел kasačnej sťažnosti žalobcu podanej proti napadnutému rozsudku krajského súdu, a preto jeho kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. zamietol.

51. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že sťažovateľovi (žalobcovi), ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanej ich nepriznal z dôvodu, že to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.).

52. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.